

Zaključak

Morfologijo možganskega dela glave smo zajeli s 14 opisnimi in 3 merskimi znaki ter jo analizirali v vzorcu odrasle in potomčevske populacije. Ugotovili smo, kot je pričakovano, da je spolno pogojena variabilnost pogostejša v odrasli kot v otroški skupini, kjer spolne razlike pretežno še niso dokončno izdiferencirane. Pri odraslih smo ugotovili razlike med spoloma v obliki norme vertikalis, v obliki zatilja, v širini in nagnjenosti čela, v usmerjenosti senčnih kontur ter v obokanosti temena. V otroškem vzorcu pa se izražajo signifikantne razlike samo v širini čela, v vseh preostalih opisnih znakih glave pa razlike med deklicami in dečki še niso značilne. Razvojno pogojene razlike med starostnima skupinama smo zasledili v obliki norme vertikalis, v nagnjenosti čela, do neke mere se kažejo še v izraženosti frontalnih in parietalnih tuberov. V vseh preostalih opisanih znakih pa frekvenčne distribucije pri odraslih in otrocih niso značilno različne, kar pomeni da pri njih, v teku razvoja ni več mogoče pričakovati bistvenih starostnih sprememb.

Iz kontingenčnih tabel izhajajo ugotovitve, da so v opisnih znakih glave otroci obeh spolov bolj pogosto stohastično povezani z materami kot z očetmi. Med samimi potomci teh družin pa se nanašajo stohastične povezanosti med sestrami na številnejše lastnosti kot pri bratih ali med otroci različnega spola.

V merskih znakih glave je relativna stopnja podobnosti, izražena s koeficienti parcialne korelacije, v dolžini in širini glave večja med materami in sinovi, kot s hčerami, v indeksu glave pa so otroci obeh spolov signifikantno povezani le z njihovimi očetmi.

Analize dvojčkov so pokazale, da je vpliv genetičnih faktorjev na izraznost pretežne večine opisnih kot merskih znakov pomembnejši od vplivov faktorjev okolja. Za navedene merske znake smo izračunali heritabilnost, ki znaša okoli 70% in je najvišja za dolžino glave, kjer znaša 77%.